



ЖЕРТВИ ГУРАГАНУ В РАКФОРД, ІЛІНОІС

ВІД 50 ДО 100 ЗАБИТИХ, А 150 ТЯЖКО РАНЕНИХ. ЖЕРТВ В ЛЮДЯХ ГОДИ ПОЧИСЛИТИ, БО НАХОДЯТЬСЯ ВОНИ ПІД РУЙНОВАНИМИ ФАБРИКАМИ, ПРИВАЛЕНИ ВЕЛИКАНИМИ ЗЕЛІЗНИМИ СТОПАМИ.

РАКФОРД, Іллінойс, 14. вересня. — Місто навіяло страшний гураган. Досі гої орієнтуватися в жертвах і шкоді. Торнадо вдарило в місто точно о 4 год. по полудні. Було темно як о півночі. Найбільша трагедія відігралася в фабриці кри-секса, т. зв. Раффорд Кабінет Компані, в якій працювало 150 робітників. Можна налічити, що яких 50 робітників викинуло ціло, а решта не забиті або тяжко ранені. Вітер зрівняв дах фабрики, а потім потарас високимими стопами, на яких опиралися ціла будівля. Стопи подалася і впала на землю, а за ними подалася і ціла велика будівля. Привалені стопами робітників ще досі в більшості не витягнені.

Яка це була страшна буря, видно з того, що на одній тільки 18 фені зірвала вона дахи з 20 будів, а три буди розірвала і понесла світами. Менші фабрики знищені цілковито. Вітер зрівняв з собою цілий білок малих будів, де мешкали Ні-гри.

ПОРТО РІКО В РОЗПУЦІ.

80% НАСЕЛЕННЯ БЕЗ ДАХУ І ПОЖИВНИ. В СТОЛИЦІ НЕМАЄ СВІТЛА НІ ВОДИ, А НЕ ТІ ПОЖИВНИ. ВСЯКА ТЕЛЕФОНІЧНА КОМУНІКАЦІЯ ПЕРЕРВАНА.

САН ДЖУАН, Порто Ріко, 14. вересня. — Ще досі нема точних інформацій що до шкоди, яку потерпіла Порто Ріко по причині шаленого торнадо. Уряд не має можливості навіть скомулятувати з місцевих владою чи зі світом і заархівувати допомоговою акцію, бо все телефонічне і телеграфічне по-лучення пірване. Покошення прямо катастрофічне, бо столиця стоїть перед цілковитим браком не то поживи, але на-віть їжі.

Томас Е. Беннер, ректор університету в Порто Ріко, по-дає, що школа переходить всім пожиттям. Ледаві де можна побачи-ти дім, щоб мав дах, а всі плантації кави, бананів і інших о-с-новів цілковито знищені.

ВАШИНГТОН ТВОРІВ ДОПОМОГУ.

АЛЕ ЖДЕ НА ОФІЦІАЛЬНЕ ЗАПРОШЕННЯ З БОКУ ПОРТО РІКО.

ВАШИНГТОН, 14. вересня. — Президент Кулідж одер-жав через департамент війни відомості про гураганову ката-строфу в Порто Ріко і заявив, що уряд готов дати негайну по-мощ, як тільки Порто Ріко буде о неї просити. Уряд порозу-мівся вже з Червоним Хрестом в тій справі, а рівнож дав за-разження маринярів, щоб воєнні кораблі були готові в кож-дй час до такої акції.

\$1,000,000 НА СТИПЕНДІ.

НЬО ЙОРК, 14. вересня. — Зі спадку, який залишив по-мерший недавно фабрикант однодворових годинників Інгер-сон, піде \$1,000,000 на стипендії для тих „добрих“ хлопців, що скохнуті піти до каледж, або вчитися якось професії.

ІГНОРУЮТЬ ФРАНЦУСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ ДОГОВІР.

ВАШИНГТОН, 14. вересня. — Президент Кулідж не звер-тає особливого уваги на той договір, що його заключила не-давно tutto Англія з Францією відносно флоту. Значені Держ-ава будуть держатися далі наміченої ними політики і будуть розбужувати флоту до той міри, щоб держава була за-безпечена.

Але на загал Вашингтон мимомовно заявив президента подне-рпований секретними класуваннями того договору, який набрав стільки шуму в цілій Європі.

СМІТ ВИБИРАЄТЬСЯ В ДОРОГУ.

ІДЕ НА ЗАХІД І ТАМ ПОЧНЕ РОЗРАХУНОК З ВОРОГАМИ; ШО ПОШИРЮЮТЬ КАЛЮЖИНИ.

ОЛБАНІ, 14. вересня. — Губернор Сміт починає свої діла і вибирається на довгоїзну агітаційну подорож по західних стежках, де виголосить кілька промов і обговорить ті закла-ди, які розпускають проти нього вороги не так явно як „шмер-ляють“.

ГУБЕР ЗНИЩИВ ФАРМЕРІВ.

НЬО ЙОРК, 14. вересня. — Рескоб, голова Демократи-чно-го Народного Комітету, оголосив стейтмент, в яким твердить, що готов доказати урядовими документами, що Гувер є тим, що став замість і принищує цілий на фармерські продукти підле-вілий і в той спосіб знищує фармерський стан.

КУЛІДЖ І ВИБОРЧА КАМПАНІЯ.

ВАШИНГТОН, 14. вересня. — Републіканська партія дуже бажала б, щоб той през. Кулідж виголосив кілька промов, заявляючи за Гувером, а зобов'язує на конче-ний, щоб Гувер і Кулідж говорили на одній збірці і раз-ом або виступили перед публікою. Знова Кулідж є той дум-ки, що не є згідне з становищем президента. Але що його лінійна симпатія є по стороні Гувера, то він готов виголосити кілька промов, в яких обговорити Гувера перед тими законами, що відносяться до републіканської адміністрації.

ДИТИНА НА СМІД ЗА ПРО- ДАЖЕ АЛЬКОГОЛЮ.

НЬО ЙОРК, 13. вересня. — Перед місцевим федеральним судом ставала нині дитина Олгва Ребрак, об'явлена зі своєю матір'ю Анною за про-даж алкоголю. Суддя звіль-нив дитину від вини й кару, коли дитина доказала, що во-на тільки слухала матері, а матір засудив на 10 дозвір-ків кару.

ПАПА ЗА ОБЕДНАННЕМ ЦЕРКОВ.

РІМ, 13. вересня. — Папа видав нову енцикліку „Регум Орієнталіум“, в якій відно-сить засади Домініканців, Францісканів, а годісно Сау-тітів за пращу доволка при-данна грецької, сирійської і других церков сходу до церк-ви римської.

ВИБУХ ПОРОХУ НАСЛІД- КОМ СПЕКИ.

В державній фабриці поро-ху в Беркера біля Боро (У Франції) вибух наслідком не-бувалої спеки запас стрільно-го пороку. Магазин обняв а-мфічний стілець полама, ви-сочів на кількасот метрів. Огоні-заховані також приватні бу-динки. Около 50 осіб, перева-жно дітей, вивезли до шпиталі. 13 робітників грозить смертю. Пожежа перекинува-ла на сусідню фабрику і заподі-ла мільйонів шкоди.

БАЛФУР І ЖІДКИ.

У лондонських ратуші від-бувся перший „кошерна“ бенкет. Його давала жидівська віроповідна громада в честь лорда Балфура, якому, як ві-домо, Жиди завдячують опі-кунку політику Англії у Бен-кеті Жиди дали почини до збірків 75,000 фунт., за які за-сядять на стогах гір над Наа-ретом 250,000 дерев і наву-ть це місце „Іслом Балфура“.

СИН РУДОЛЬФА.

У Караксабаді арештували на-мника, що повторив знавдо-стий спосіб і представити ти-сяч арміявля Рудольфа ти-сяч арміявля Вечери. На поліції поспішав він, що приїхав сю-ди, щоб побачитися зі сво-єю своєю мати. Цей планок є громадянством з Бельскія, звивається Макс Ріхтер і ім-овірно є неформальним, тому-що все що рекламу робить безкорисно, а виключно для приємності, щоб служба в готелі видавала йому наву-ть почесу.

ЗУХВАЛ БАНДИТІ.

На гадійній дорозі, в білий день „нападають“ бандити на людей і грабують. Ось на дорозі до Жовань, такі зараз за Львовом, напали на селянина Гриньку Кульчу з Заїпкова два бандити і забравали з „во-за кілька пакунків, які він вів до купців. Коли господар хотів боронити, бандити вдарив його в лице і ще потрохував ре-вольвером. Таких випадків не-спіється, бо дуже їх багато трапляється.

НАРІВКО ЦИГАНСЬКОЇ ІНТЕЛІГЕНЦІ.

Румунське студентство висо-ких шкіл забороло мати оди-н день в рошійській моголобі хо-дити як своє свято. По дов-гі дискусії вирішили святку-вати день, у котрому воїни за-жадали недопустити до уніве-рситетських студій жидівської молоді. Дивно, що їхнім свя-том не став крестийсь день, в я-кому можна було відсвяткувати річницю одного з найбільш жидівських поетів. На всеніг випадок нарівок румунсь-ко-інтелігентів дав зайвий раз до-каз, що в ньому не знайшли ін-стинкти римських каторжни-ків, що привели на світ руму-нську расу, що прикрасу люд-ської породи, під якої наво-нянням судилося, на жаль, жи-ти й частини українського на-роду.

БАЛЬОНІКИ ДО БОВІ.

В Китаї тепер страшно жу-да і голод. Китайці відбавують собі процесії і богосудження, щоб вблагати своїх богів ра-тунку. Шо ввечері виходять на вулиці міст і сіз з маленькими бальоніками в руках, причіпа-ють до тих бальоників картки з написаною просьбою бо бога і пускають ті бальони вгору. Бальоніки йдуть угору, аж за хмар, а вітер несе їх світами, доки не тріснуть і впадуть на землю. Але білий голодні Ки-тайці вірять, що ті бальоніки за-лізять з молитвами до бога... і що боги дадуть їм хліба. Ми ждемо, щоб мовити Ки-тайці була вислухана.

ХТО КУКІЛЬ СЕ...

Одна з більше патріотично настроєних польських часопис-ей наріказе, що до Державної Промислової Школи у Львові заохочується лише менше-здобна молодіж, що не могла собі дати ради в середніх школах. Нема причини не ві-рити, що так воно в дійсності є, а додам, — і так був му-сити. Це наслідки протекцій-ної і шовіністичної тактики. Бо коли про приняття до шко-ли рішає не здібність та ох-ота посвятитися науці ремесла, а обряд, зазначений в метри-чій хрещення, з метою непому-стити до школи непомусти-молод, то ясно, що вона за-повніється; що правда, тіля польських селянства, але польське відношення. Обоз-начу українських родичів є, не узгоджуючи на всі перешко-ди, з цілою енергією здобу-ти приступ до державних про-мислових шкіл для своєї ді-твори.

ЯК У НАС БІВАЄТЬСЯ.

В Семенові колись Терещів-було весілля в Івана Коробка. Підчас заїждів „вадимо“ оди-н гість другого, Миколу Коля-мара, ноєм з ребра так, що той спустив дуза.

МУЖ ВИМОРДУВАВ РОДИНУ.

Недалеко Бложежі (Вілен-дін) мешкав якийсь Набу-тович з жінкою і з двома діть-ми. Він виварив раз, як пач-кар, на радальний бік і зде-пропав. Жінка думала, що він загинув на границі і приїхала до себе Гринька Табуна, на ві-ру. Та по якімсь часі повер-нувся Набутович, а як дознав-ся, що його жінка вже ле-зла з другим, впав у ній до хаті і вимордував усіх: жінку, Та-буна і дітей. Потім підпалив хату і втік у ліс.

УБИСТВО В УРМАНІ.

В селі Урмань, пов. Береж-ан, замордував хтось вночі з 28. на 29. дня липня Розалю Ко-наль з Волиць. Бандит нашо-п, як вертала з Бережан, за-мордував і кинув до ставу, віддаленого кілька кіломе-трів від місця убивства.

ВИБОРЧА ЖИДІВСЬКА БОРІТЬСЯ.

У Львові мають небаром відбутися вибори до жидів-ського каталу, або, як це офі-ційно називається, до жидів-ської віроповідної громади. В зв'язку з цим між Жидами розпочалася виборча хриб. Бо-ряться між собою два табори: сіоністи зніа знаку Райха й а-симіліанти під проводом відомо-го жидівського богача Егера. В дні 18. серпня ска-кали були сіоністи до Наро-дного Дому виборче віче, яке ім асимілянти розбили. Егер дотепер належав до сіоністів, але в останніх днях його з сіоні-стичної організації викинено і видало в тій справі відповід-ний комунікат.

ФАЙНО ПОЖЕНИЛИСЯ.

Гершко Лінгевіц, Жид з Похвотю Рейс. За 4 роки мали дво дітей: сина Герни-ка і доньку Геню. Тоді старий поїхав до Америки шукати щастя і оженився там другим раз, бо тут перша жінка вмер-ла. Від другої жінки мав він дочку Генрету. Тепер послу-хайте. Сироти по Похвоті, яка вмерла в Лодзі, жили у своїй-ці в Відні, аж доросли. Тоді молодий Герник поїхав до Па-лестини, а Геня лишилася за-ді в Відні. Тимчасом з Амери-ки приїхала до Палестини дру-га донька старого Гершка, Генрета, замізалася з молод-им Герником, полюбилася і пібралася, бо не знали, що вони брат і сестра. Та на тім не кінець. Старому Гершкові вмерла друга жінка в Америці і він поїхав до Європи, до Ві-ли. Тут він замізалася з яко-юсь молодого жидівською і скоро оженився з нею. Того жидівською було його власна донька від першої жінки, Геня. Все це виявилось аж в Ло-дзі, коли другі Жиди пізнали і сказали Гершкові, що він оженився зі своєю дочкою. Старий мусів з дочкою вжити розрив, а молодий мало не заурів з жалю, бо він зако-бирався у своїй сестрі, а вона в нім.

ЖІНКА, ЧИ НЕ ЖІНКА?

Недавно замордував хтось скопирю господаря з Волі Бложевської, самбурського по-виту, Володимира Гулика. Пі-дозріння впало таки на його жінку і її арештували, хотів вона каже, що її в думці не було вбивати чоловіка. Суддя свідчить, що вона часто від-грозувалася, що вбо його а-бо стрілець.

СОВІТСЬКЕ ЗОЛОТО ПЛИВЕ ДО НІМЕЧЧИНИ

ПОЛОВИНА ІМПОРТОВАНОГО ДО НІМЕЧЧИНИ МЕТАЛУ ПОХОДИТЬ ВІД СОВІТІВ. СОВІТСЬКИМ ЗОЛОТОМ СПЛА-чується РЕПАРАЦІЯ. БОЛЬШЕВИКИ ДОБУВАЮТЬ ЧИМРАЗ БІЛЬШЕ ЗОЛОТА, ЩОБ ВИРОБИТИ СОБІ КРАЩИЙ КРЕ-ДИТ І УТВЕРДИТИ КУРС ЧЕРВЯНИ.

БЕРЛІН, 14. вересня. — В першій половині 1928 року при-везено до Німеччини з ССРР золота ваги 70,238 кілограмів. В першій тижні одного тільки вересня побільшено німецьку золоту резерву на 21,000,000 золотих марок, які походять з совітського жерела. Кажуть, що Москва хоче в той спосіб до-помогти Німеччині сплатити припадаючі на неї репарації в сумі 300,000,000 марок, з яких 80,000,000 треба вже платити в найбільших місяцях. Крім золота вивозить совіти на велику скалю ще й нафту, Заразом роблять старання, щоб збільши-ти річну продукцію золота до \$150,000,000. Золотом і плати-ною хочуть вчинити добути собі широкий кредит за границю, а рівнож хочуть доповнити свої власні резерви і піанести вар-тість захитаного червня.

ЕКСПЕРТИ ВИРІШАЮТЬ.

ФРАНЦІЯ І НІМЕЧЧИНА ПОГОДИЛИСЯ ЩОДО ЕВАКУАЦІЇ НАДРЕНІ. ЕКСПЕРТИ ВИРІШАЮТЬ ФІНАНСОВІЙ К-СПРАВИ. ОБІ СТОРОНИ ГОДИТЬСЯ НА КОНТРОЛЬ ЖЕНЕВА, 14. вересня. — Найбільшою перешкодою в справі евакуації Надрені була справа годинки, яку повинна б Ні-меччина заплатити Франції титулом евакуаційного. Ця справа залучена з репараціями і їхнім зафіксуванням. Тепер вже обі сторони погодилися, щоб ту kwestію вирішили в першу чер-гу експерти. Погодилися далі і щодо того, що контрольна комісія Надрені буде зватися „Комісія Порозуміння“. Бріян заявив, що коли німецький уряд згодиться на ті усяля, він поставив сейчас внесення на засідання кабінету, щоб за-рядити негайну евакуацію другої половини Надрені. Комісія не малаб урядувати стало, а тільки тоді, коли зайдє янське печука потреба.

З Париза доноситься, що кабінет міністрів вже вислав Бріяна в тій справі, але не задієвається на її розв'язку так ро-жево як Бріян.

СОВІТИ РОЗДАЮТЬ КОНЦЕСІЇ.

ХОЧУТЬ ПРИТЯГНУТИ ЧУЖИХ КАПІТАЛІСТІВ.

МОСКВА, 14. вересня. — Рада Народних Комісарів укха-ляла проголосити в скорому часі лісту ріжководних концесій, що будуть обнимати різні галузи промислу, як були досі ви-ключно в руках уряду. Спеціальні привілеї будуть дані ко-нцесіям на майні, фабрика машин, паперу, шитючого шовку, автомобілів і т. д. Концесіонері будуть могли позвонити по-трібні сирині, не сплачуючи ціла. Весь капітал на заведення фабрик має прийти з заграниці. Частина доходи буде могла-бути вжити на поширення фабрик. Рівнож будуть дані чужин-ським капіталістам полегші у вивозі чужих валют.

„БОМБАРДУЮТЬ“ ПАРИЖ ЗА АЕРОПЛАНИ.

В МАНЕВРАХ БЕРЕ УЧАСТЬ 400 АЕРОПЛАНИ І 2,000 ЛІТУНІВ. „ВОРОГИ“ ВИБІЛИ ЦІЛИЙ ШТАБ.

ПАРИЖ, 14. вересня. — 400 воєнних аеропланів і 2,000 членів Французького Авіаційного Корпусу бере участь у війсь-кових маневрах над Парижем. Літунні поділені на „ворогів“ і своїх. На разі не зайшло ще нічого шкального. Тільки „воро-ги“ налетіли несподівано на штаб, як він студіював військові карти і „вистріляв“ його до штабу з машинного крісла. Та на шість не тільки маневри і „трагедія“ обійшлася без проливу крові. Населення має трохи клопоту з маневрами, але має і безплатну забаву, бо ціле небо вночі освітлене ріжкими світ-лами; а бомби впадають, як феєрверк на фестивалі.

БУДУТЬ РОЗСЛІДУВАТИ ТРАГЕДІЮ „ІТАЛІЇ“.

РІМ, 14. вересня. — Муссоліні назначив слідку комісію з трох генералів і двох адміралів, котра має розслідувати причи-ни трагедії Італії і зібрати всі матеріали, що відносяться до ви-прав до піничного бігуна, як і те, що сталося по катастро-фі. Головою комітету є адмірал сенатор Умберто Кані, один з найкращих офіцерів маринярів. Комітет буде в першу чергу розбирати рапорти генерала Нобіде і других членів ви-прав.

ДЕМУГО ВИРАТУВАНИ.

МУСІВ ЗЛІТТИТИ НА ВОДУ, ЗВІДКИ ВИРАТУВАВ ЙОГО РИБАЦЬКИЙ КОРАБЕЛЬ.

ПАРИЖ, 14. вересня. — По 24 годинах неспокійно при-шля відомість, що на англійській побереву виста на бері з рибальського корабля французький летун Демуго враз з меха-ніком і радіовим оператором. Демуго летів з почтом з ко-рабля Ль де Франс, але мусів злітати на воду, бо поспішала машина. По кількох годинах вилетав його рибальський ко-рабелець, який забрав рибаків пошту.

НАЦІОНАЛІСТИ ПОБЕДЖАЮТЬ.

ШАНГАЙ, 14. вересня. — Генерал Ченг Тсунг Чен, дик-татор провінції Шантунг, котрий пробавив спертися з на-ціоналістичною армією, розбитий. Сам він спірає утечею, залишивши 20,000 свого війська, що покла в полон. Остан-ки його армії, що вносять 30,000 жовнірів, розпорознені.

ГОЛОС З КРАЮ ДО ОБЕДНАННЯ

Хвалене Товариство „Обеднання Укр. Організацій“ в Філадельфії.

Управу Тов. „Народна Лічниця“ у Львові дістали через Земельний Банк від Обеднання дванадцятьсот по \$50 членів українських Шматків у Львові. За сей дар американських Українців шматку, дякуємо Ми послани до Злучених Штатів нашім дітям, а також до всіх можливих установ, організацій, редакцій, священиків і єпископів в Америці і Канаді і на те все одержали ми тільки \$100 і то від одного тільки Обеднання. А тут хотіли прецінь о таку важку культурно-гуманітарну інституцію, а до того особливо по-трібно після світової війни.

Ми купуємо вже готовий об'єкт на шпиталь коштом 600.000 золотих. Коли з при-чину великої суми (\$80.000) не зможемо купити цього вели-кого 4 поверхового дому, приступимо до будови нового дому. На сю ціл маємо \$13, 000 готинки і реальність варто-сті \$7.000 та лікарський інвен-тар вартості \$2.000.

По війні остали в наших рід-них маси хворих на туберкуль-сифіс і інші хвороби. Маємо повно каалі, котрих не при-ймають до польських шпиталів. Для них доконче потрібний український шпиталь. Але шпиталь доконче потрібний не тільки для лікування хворих, але і як науковий вартарст для українських лікарів і студен-тів, для яких польські шпита-лі замкнені.

Тому відікликуюся ще й при тій нагоді до жертвенно-сті американського громадян-ства і просимо о дальшу до-помогу.

ЗА УПРАВУ НАРОДНОЇ ЛІЧНИЦІ:

Др. Іван Куревський, директор.

CHILDREN OF THE MEMBERS OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION.

ASK YOUR FATHER TO INSURE YOU IN THE JUVENILE DEPART-MENT OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION. YOUR PARENTS WILL BE INSURED FOR ANY ACCIDENT TO YOU, AND YOU WILL RECEIVE THE UKRAINIAN JUVENILE MAGAZINE.

Др. В. Кюділицький.

ІСТОРИЧНИЙ РОЗВІЙ ДЕРЖАВНОЇ ДУМКИ

(Передрук заборонений).

(Продовження).

В сьогоденнішніх часах в по-літиці аж заборота макіявель-ство, бо ми бачимо, що в по-літиці дійсно нема нічого свя-того. Щоб добитися до мети, „вільно“ уживати підкупоту грошима, молодим життям: — щоб вдержати при силі, „вільно“ винищувати один безборонний народ, пр. україн-ський, на те, щоб Рим мав впливи на сході Європи, а Польща щоб мала впливи дер-жавну територію. Нині всі дер-жавні договори зроблені свля-ними міра шого (конкордат Риму з Польщею також), пе-рескаки макіявельством в по-чому значінню цього слова. Сьогодні багато недержавних територій-находяться викли-кується в найнекращий спосіб. Про це згадав лікто з України не сумнівався, бо кожному відома доля Україн-ців в Європі.

Вернісма нязя до Макіяве-левого твору „Князь“. В по-чому виступає Макіявель і про-му християнства, яке на думку його є менше державно-го, ніж паніганство. Цей закид робить Макіявель християнству, що воно не вирощує тих чеснот, які повинні мати доб-рі громадяни, пр. патріотизм, гордість, волюнтіаріст (хто той вільне одного дуба, то ти йому вільний дуб!) і т. п.

Християнська церква, каже Макіявель, стоїть поза держа-

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПІД ДВОМА „АМБРЕЛАМИ“ ЧИ ПІД ОДНОЮ?

Всюди по українських цер-ковних громадах роздір. Ма-ють один спокійний громад-ський одинокий народ і одні перлини пориження в інше-му виді. Всюди хвост „Пан-ків“ в деяких громадах це ли-ше мир і спокій. Лише в деяких громадах однієї бо-ротьби проти хвосту, але на за-гал народ байдужий, маєе руками як каже: „Най морт бере єпископа як пона. Не до-стать, що я збудував, аби я це грився з ним?“ Виходить таке, що люди не ходять до ніяких церков, а замість пла-тити колекту — мущинам вартять. Свідоміші пробують свою зарплати, але не ма-ють сили, скоро знемагують в боротьбі і собі махують руками. Кинуться все тим, що замість кількох соток свідомих родин остає заведло кілкадесять, які теж не догдо будуть могли вдер-жати на своїх плечах загари.

Пиятиска ширяться в застра-шаючий спосіб. Народне здо-ровля пропадає. З ним про-падає моральне здоровля, а з тим і політичне. Нарід байд-жуні до найбільше печуких справ свого існування, до со-зів, збірков на важкі старо-кравці шити, до сиротини, до нужди своїх бачини.

Сумний стан. Ніхто мен-шого не заперечить. Всі се знають. Всі в сумному годісе. Упопера, як почнуть гово-рити над тим, що тут винуват-ний, допера тоді стануть спе-речатися. Між священниками є богибо таких, які кажуть: „А чому нарід не хоче слухати єпископа?“ Немовби я роз-важся в тому буга, щоб нарід слухав єпископа. Відповідь на сей закид найдемо по наших громадах. Неправдою є, що наш нарід непослушний. Він аж надго непослушний. Він усе корився перд своїм єпи-скопом. Він усе своє майно віддавав єпископам, по кор-та за добром не прошеував, як се було за єпископа Ор-тинського.

Доперва за нового єпископа

настали нові часи. Доперва тепер, народ став „непослуш-ний“, став відвертий, пропер-ті, татися з єпископом, по-сузах. Чому воно так? Про-сто тому, бо народ уважав єпископа Ортинського за сво-го ховачка, а його владу за свою владу, а нового єписко-па як ховачку, що і новий єпископ теж його влада, але єпископ Богачевський змі-няв переконати, що він не го-го. Таке часто случается в школі: не все є виною дитин, що дити не приймають науки вчителя. Народ хотів бути переконаний, але єпископ зум-ів, тільки переконати його, що він не його.

І не можуть священники ди-вуватися вірним, що вони не люблять єпископа, коли самі священники його не люблять. І не може любити нарід єпи-скопа, який на самім вступі на американську землю зна-вчав, що він приїхав до ке-тошків, але де во Українці. Не можна дивуватися вірним коли вони хочуть відобрати своє добро від єпископа, ко-ли нарід бачить, як ним по-кується, а його добра вжива-ються на допомогу чужим, а за те йому не дається нічого крім лайки й прокляток. Не можна не любити єпископа, до якого це тяжке дістатися, ніж до папи римського. Як мо-же заставити народ шану-вати єпископа, котрий не ша-нує святих стремлінь народа та загально шанованих велит-нів духа України? Як можна заставити народ шанувати є-пископа, який своїм отцям чужим заявив: „Отці, коли церква записана на мене, то може фактуватися з наро-дом, кільки хочете“.

Священники повинні дивува-тися не тому, що нарід не хоче пошанувати свого єпи-скопа, але радше треба ди-вуватися, що нарід такій вла-ді повинувався.

Що ж ми, священники, ро-бімо в сім положенні?

Одна класа священників від-каже, що держанем з народом! Під „держанем з народом“ ми не розумію клонитися пер-ед всілякими забаганками за-гонистих людей, але — слу-жити церкві й народові! Та-

теоретиків, бо сьогоденнішніх державознавців в ті справі ді-ється на два табори. Перший табор це макіявельсти. Вони до нині твердять, що є іще дві державні форми — або монархія, або республіка. Другий табор державознав-ців признає троякого рода форми держави, а імено: 1) монархія, 2) аристократич-на республіка і 3) демократич-на республіка. Для пояснення аристократичної республіки треба нам повторити, що ари-стократична республіка є тоді, як державою править а-бо багатин-шляхта, або як у-правляювана партія, або як у-правляювана партія. Сьогоднішнішній табор науковців пита-ється, як назвати теперішню на-шню Україну? Нашою від-повіддю на це питання бу-лоб ось такі відповіді. Радян-ська Україна є державою не-суперечною. Вона є аристок-ратичною республікою, бо не-прямий „управляюваний“, ма-лочисельна група „комуністи-в“ (недобро, як багатин, чи ро-дова шляхта-аристократів).

Макіявель своїми політич-ними творами, головною твор-ю „De principis“ („Князь“) спи-ричує, як сказано вище, напи-сання багатьох творів і розві-док на політичну тему. Одні письменники, як сказано, по-бывали Макіявель, а други ува-жали виводи Макіявеля за ро-зумні.

Окрім тих двох груп в дер-жавознавстві маємо посереду групу вчених, які в науковий спосіб інтерпретують таір Ма-

кі священників не дивуватися, чісе або то не полюбляють або не подобається єпископам, чи єпископ приїхав наганау а-грамоту похвалу і благосло-ву. Вони тільки казати, що то є ховачка, а його владу за свою владу, а нового єпи-скопа як ховачку, що і новий єпископ теж його влада, але єпископ Богачевський змі-няв переконати, що він не го-го. Таке часто случается в школі: не все є виною дитин, що дити не приймають науки вчителя. Народ хотів бути переконаний, але єпископ зум-ів, тільки переконати його, що він не його.

І не можуть священники ди-вуватися вірним, що вони не люблять єпископа, коли самі священники його не люблять. І не може любити нарід єпи-скопа, який на самім вступі на американську землю зна-вчав, що він приїхав до ке-тошків, але де во Українці. Не можна дивуватися вірним коли вони хочуть відобрати своє добро від єпископа, ко-ли нарід бачить, як ним по-кується, а його добра вжива-ються на допомогу чужим, а за те йому не дається нічого крім лайки й прокляток. Не можна не любити єпископа, до якого це тяжке дістатися, ніж до папи римського. Як мо-же заставити народ шану-вати єпископа, котрий не ша-нує святих стремлінь народа та загально шанованих велит-нів духа України? Як можна заставити народ шанувати є-пископа, який своїм отцям чужим заявив: „Отці, коли церква записана на мене, то може фактуватися з наро-дом, кільки хочете“.

Священники повинні дивува-тися не тому, що нарід не хоче пошанувати свого єпи-скопа, але радше треба ди-вуватися, що нарід такій вла-ді повинувався.

Що ж ми, священники, ро-бімо в сім положенні?

Одна класа священників від-каже, що держанем з народом! Під „держанем з народом“ ми не розумію клонитися пер-ед всілякими забаганками за-гонистих людей, але — слу-жити церкві й народові! Та-

теоретиків, бо сьогоденнішніх державознавців в ті справі ді-ється на два табори. Перший табор це макіявельсти. Вони до нині твердять, що є іще дві державні форми — або монархія, або республіка. Другий табор державознав-ців признає троякого рода форми держави, а імено: 1) монархія, 2) аристократич-на республіка і 3) демократич-на республіка. Для пояснення аристократичної республіки треба нам повторити, що ари-стократична республіка є тоді, як державою править а-бо багатин-шляхта, або як у-правляювана партія, або як у-правляювана партія. Сьогоднішнішній табор науковців пита-ється, як назвати теперішню на-шню Україну? Нашою від-повіддю на це питання бу-лоб ось такі відповіді. Радян-ська Україна є державою не-суперечною. Вона є аристок-ратичною республікою, бо не-прямий „управляюваний“, ма-лочисельна група „комуністи-в“ (недобро, як багатин, чи ро-дова шляхта-аристократів).

Макіявель своїми політич-ними творами, головною твор-ю „De principis“ („Князь“) спи-ричує, як сказано вище, напи-сання багатьох творів і розві-док на політичну тему. Одні письменники, як сказано, по-бывали Макіявель, а други ува-жали виводи Макіявеля за ро-зумні.

Макіявель своїми політич-ними творами, головною твор-ю „De principis“ („Князь“) спи-ричує, як сказано вище, напи-сання багатьох творів і розві-док на політичну тему. Одні письменники, як сказано, по-бывали Макіявель, а други ува-жали виводи Макіявеля за ро-зумні.

Окрім тих двох груп в дер-жавознавстві маємо посереду групу вчених, які в науковий спосіб інтерпретують таір Ма-

кі священників не дивуватися, чісе або то не полюбляють або не подобається єпископам, чи єпископ приїхав наганау а-грамоту похвалу і благосло-ву. Вони тільки казати, що то є ховачка, а його владу за свою владу, а нового єпи-скопа як ховачку, що і новий єпископ теж його влада, але єпископ Богачевський змі-няв переконати, що він не го-го. Таке часто случается в школі: не все є виною дитин, що дити не приймають науки вчителя. Народ хотів бути переконаний, але єпископ зум-ів, тільки переконати його, що він не його.

І не можуть священники ди-вуватися вірним, що вони не люблять єпископа, коли самі священники його не люблять. І не може любити нарід єпи-скопа, який на самім вступі на американську землю зна-вчав, що він приїхав до ке-тошків, але де во Українці. Не можна дивуватися вірним коли вони хочуть відобрати своє добро від єпископа, ко-ли нарід бачить, як ним по-кується, а його добра вжива-ються на допомогу чужим, а за те йому не дається нічого крім лайки й прокляток. Не можна не любити єпископа, до якого це тяжке дістатися, ніж до папи римського. Як мо-же заставити народ шану-вати єпископа, котрий не ша-нує святих стремлінь народа та загально шанованих велит-нів духа України? Як можна заставити народ шанувати є-пископа, який своїм отцям чужим заявив: „Отці, коли церква записана на мене, то може фактуватися з наро-дом, кільки хочете“.

Священники повинні дивува-тися не тому, що нарід не хоче пошанувати свого єпи-скопа, але радше треба ди-вуватися, що нарід такій вла-ді повинувався.

Що ж ми, священники, ро-бімо в сім положенні?

Одна класа священників від-каже, що держанем з народом! Під „держанем з народом“ ми не розумію клонитися пер-ед всілякими забаганками за-гонистих людей, але — слу-жити церкві й народові! Та-

теоретиків, бо сьогоденнішніх державознавців в ті справі ді-ється на два табори. Перший табор це макіявельсти. Вони до нині твердять, що є іще дві державні форми — або монархія, або республіка. Другий табор державознав-ців признає троякого рода форми держави, а імено: 1) монархія, 2) аристократич-на республіка і 3) демократич-на республіка. Для пояснення аристократичної республіки треба нам повторити, що ари-стократична республіка є тоді, як державою править а-бо багатин-шляхта, або як у-правляювана партія, або як у-правляювана партія. Сьогоднішнішній табор науковців пита-ється, як назвати теперішню на-шню Україну? Нашою від-повіддю на це питання бу-лоб ось такі відповіді. Радян-ська Україна є державою не-суперечною. Вона є аристок-ратичною республікою, бо не-прямий „управляюваний“, ма-лочисельна група „комуністи-в“ (недобро, як багатин, чи ро-дова шляхта-аристократів).

Макіявель своїми політич-ними творами, головною твор-ю „De principis“ („Князь“) спи-ричує, як сказано вище, напи-сання багатьох творів і розві-док на політичну тему. Одні письменники, як сказано, по-бывали Макіявель, а други ува-жали виводи Макіявеля за ро-зумні.

Макіявель своїми політич-ними творами, головною твор-ю „De principis“ („Князь“) спи-ричує, як сказано вище, напи-сання багатьох творів і розві-док на політичну тему. Одні письменники, як сказано, по-бывали Макіявель, а други ува-жали виводи Макіявеля за ро-зумні.

Окрім тих двох груп в дер-жавознавстві маємо посереду групу вчених, які в науковий спосіб інтерпретують таір Ма-

кі священників не дивуватися, чісе або то не полюбляють або не подобається єпископам, чи єпископ приїхав наганау а-грамоту похвалу і благосло-ву. Вони тільки казати, що то є ховачка, а його владу за свою владу, а нового єпи-скопа як ховачку, що і новий єпископ теж його влада, але єпископ Богачевський змі-няв переконати, що він не го-го. Таке часто случается в школі: не все є виною дитин, що дити не приймають науки вчителя. Народ хотів бути переконаний, але єпископ зум-ів, тільки переконати його, що він не його.

ТАЙНА СТАТУТ

Тайний статут ієрархічної ро-дини Габсбургів повстав за абсолютного режиму єсара Фердинанда. Він відіслав той статут з лютого 1839. На о-собному відомстві вождар має обмежені права над усіми чле-нами родини: 3 оточених єсара укриває той статут виходити, що цілком його була журя, що-бісність, досвідство, мир-по-рядок! „Благочестиво“ — ієрархічної родини не порушувати, її родинніх неспокій або не-відповідного володіння котро-го члена. „Єсар є верховним вождарем родини“ — сказано в однім параграфі статуту, а далі є обов'язок „брати“ про малолітніх, про заклоування подружжя і т. д. „Я“ дозволю вождарю не вільно було заклоуувати моргантичне подружжя. Оме-нство без вільного во-зволу, значило, що одруження вважається неіснуючим, а ді-ти того подружжя позбавлені всяких прав. Всеаки морган-тичне подружжя сестр Габсбур-гів не були рідні. М. и. Франц Фердинанд оженився з граф-інею Хотек. Колиб не сараєв-ський атентат, то Франц Фер-динанд після смерті Франца Йозефа вже буби нашіа спосіб, як скасувати повний закон і графіню Хотек був би ввій між членів ієрархічної ро-дини.

Рік 1916, останній рік володіння Франца Йосефа, скінчився для ієрархічної ро-дини дефіцитом одного мільона корон. Такий скандал у муніци-пальній ніколи не стався. В 1917, році пасива досягли 7 мільона, а в 1918 вже в червних місяцях 10 мільонів. Родинний статут, на основі якого член ієрар-хічної родини мусив жити по-принципам, об'являв „близь-ко ієрархічного дому все більш-шми тиграми. Чисельність ста-ти виносла 22,600,000 корон рі-чно, котру то суму мусив пла-тити спільно Австрія і Угор-щина. Щоби покрити дефіцит 1916 року, взяли з резервових фондів згаданих мільон корон. Другого року зукли прихो-ди з продажі токаєвського ви-на, яке перекховувалося в іє-сарських пивницях, потім до-ходи з вступів до зоологічно-го городу та доходи шен-брунської молочарні. Доходи ці були недостаточні, коли членам ієрархічної родини му-сили виплатити півшляху пла-тених наслідком подорожниць-прожитку, аніж то півшляху вже були дістали всі державні урядовці. Коли бита б більше зроста диярський маршал граф Гуняй, закладав півшляху цивільної дістали 40 процент передав себе доманням ма-лярському й астрійському парламентові. Чекаючи як не-пання рішиться, пришло до розвалу австро-угорської монархії.

З ІСТОРИ ЧАСОПИСІВ.

Піпир уже я давніше вжива-в матеріялом доволі доро-гим. Французський журналіст є кінець XIX століття Ж. Ва-ле вдав був на оригінальну думку друкувати газету на по-лотні. Тому окупав часопис „Le Гран Журнал“ у Пари-жі такий давше перше число на добрий погляд. Після випра-ни з друку поштою можна бу-ло виставити сервету або руч-ник. Митці тодішні не пізна-ли на добрість хоті Ва-ле і перше поштове число „Гран Журнал“ було з останне.

ДІТЧО ТЕАТРАЛЬНІ КНИЖКИ:

СЛІДАН ТАРАСА (8 оц) 10
УСАДКА ДІСТРОВА (7 оц) 10
КОЗАКІ ЛІТИ (8 оц) 10
КАДІ ДІТНА (10 оц) 10
КОСІК СТІРНЕШІ (8 оц) 10
ПІСОН КАЗКА (12 оц) 10
ВІСНУ НА МОЛІТЛУ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА (8 оц) 10
ВІСНУ НА МОЛІТЛУ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА (8 оц) 10
Замовляти і грати сати на

ПЕТРО СВІСТУН,

162 E. 114th St., NEW YORK CITY, ROOM 16.

„СВОБОДА“

43 Grand St., Jersey City, N. J.

ВИНАСМ КІМНАТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

В НЬО ЙОРКУ

поручено Денисові Гузі, власнители гостинни Нар. Дому, і власнели Шидлюкові, господарев Нар. Дому. Коли котре з українських Товариств хоче виваїти конфертову галу на яку виставу, балет, концерт і т. п. підприємства, окремо, або разом з гостинницею на бучет у власнім зарпід, звольти зго-доситися до повисе названих людей відповідно до свого: коротка застатку дома.

Управа Українського Народного Дому.

НАЙНОВІШІ ШКІЛЬНІ КНИЖКИ

ЯК МОЖНА НАБУТИ В КНИГАРНІ СВОБОДИ:

ПЕРША КНИЖКА (Буквар) М. Матвійчука. Ціна 40 д.
ДРУГА КНИЖКА (Читанка для П. класу). М. Матвійчука. Ціна 45 д.
БІБЛІЯ ІСТОРІЯ, о. д-ра Я. Левницького, Часть І ста-рий завіт; часть ІІ новий завіт 85 д.
КОРОТКА ІСТОРІЯ УКРАЇНИ, І. Крип'якевича 60 ц.
ТРЕТЯ КНИЖКА, М. Матвійчука 50 ц.
ШКІЛЬНИЙ СПІВАННИК, у двох частин, Др. Ф. Колесса 75 ц.
Повніші книжки будемо іскати тільки за одержанням наслідковості, а в огляді на їх ішмью шук ніякого оду-лати не можна. — Замовляти слати на адресу: „СВОБОДА“, 83 Grand St., JERSEY CITY, N. J.

СЮЖЕТ

СІМЬ ЗВІНОК ВИДАННЯ
СІЧОВОГО БАЗАРУ:

1. Шейн мейстер Україна	1.00
2. Тітс Україна	1.00
3. Бороново	1.00
4. Віктор Віктор	1.00
5. Бороново	1.00
6. Віктор Віктор	1.00
7. Бороново	1.00
8. Віктор Віктор	1.00
9. Бороново	1.00
10. Віктор Віктор	1.00
11. Бороново	1.00
12. Віктор Віктор	1.00
13. Бороново	1.00
14. Віктор Віктор	1.00
15. Бороново	1.00
16. Віктор Віктор	1.00
17. Бороново	1.00
18. Віктор Віктор	1.00
19. Бороново	1.00
20. Віктор Віктор	1.00
21. Бороново	1.00
22. Віктор Віктор	1.00
23. Бороново	1.00
24. Віктор Віктор	1.00
25. Бороново	1.00
26. Віктор Віктор	1.00
27. Бороново	1.00
28. Віктор Віктор	1.00
29. Бороново	1.00
30. Віктор Віктор	1.00
31. Бороново	1.00
32. Віктор Віктор	1.00
33. Бороново	1.00
34. Віктор Віктор	1.00
35. Бороново	1.00
36. Віктор Віктор	1.00
37. Бороново	1.00
38. Віктор Віктор	1.00
39. Бороново	1.00
40. Віктор Віктор	1.00
41. Бороново	1.00
42. Віктор Віктор	1.00
43. Бороново	1.00
44. Віктор Віктор	1.00
45. Бороново	1.00
46. Віктор Віктор	1.00
47. Бороново	1.00
48. Віктор Віктор	1.00
49. Бороново	1.00
50. Віктор Віктор	1.00
51. Бороново	1.00
52. Віктор Віктор	1.00
53. Бороново	1.00
54. Віктор Віктор	1.00
55. Бороново	1.00
56. Віктор Віктор	1.00
57. Бороново	1.00
58. Віктор Віктор	1.00
59. Бороново	1.00
60. Віктор Віктор	1.00
61. Бороново	1.00
62. Віктор Віктор	1.00
63. Бороново	1.00
64. Віктор Віктор	1.00
65. Бороново	1.00
66. Віктор Віктор	1.00
67. Бороново	1.00
68. Віктор Віктор	1.00
69. Бороново	1.00
70. Віктор Віктор	1.00
71. Бороново	1.00
72. Віктор Віктор	1.00
73. Бороново	1.00
74. Віктор Віктор	1.00
75. Бороново	1.00
76. Віктор Віктор	1.00
77. Бороново	1.00
78. Віктор Віктор	1.00
79. Бороново	1.00
80. Віктор Віктор	1.00
81. Бороново	1.00
82. Віктор Віктор	1.00
83. Бороново	1.00
84. Віктор Віктор	1.00
85. Бороново	1.00
86. Віктор Віктор	1.00
87. Бороново	1.00
88. Віктор Віктор	1.00
89. Бороново	1.00
90. Віктор Віктор	1.00
91. Бороново	1.00
92. Віктор Віктор	1.00
93. Бороново	1.00
94. Віктор Віктор	1.00
95. Бороново	1.00
96. Віктор Віктор	1.00
97. Бороново	1.00
98. Віктор Віктор	1.00
99. Бороново	1.00
100. Віктор Віктор	1.00

Наша ціна за кожну книгу — 1.00 долара.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

Всі книги надруковані в Україні.

НА МІ ПОМАТАСМО СТАРОМУ

КРАСНИ

ШКАГО, ІЛЛ.

На краєві сироті і дітями

шпидарки.

На ринку зазвучали в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

востинської зложини в. М. Го-

ОПЕРА ПЕРМАДОНА ХАРКІВСЬКОГО ОПЕРИ, ЕЛЕНА ДМІТРИ-

ВА, ЯКА ВИСТУПІТЬ НА КОНЦЕРТІ В: ЗАЛІЗНИКА.

П. Пурі 1 дол., П. Пасуць

50 шит., І. Миленький 3 дол.,

П. Куляк 2 дол., Я. Гладий

1 дол., Н. Вакулюк 3 дол.,

Я. Новосад 3 дол., І. Горо-

дський 1 дол., Д. Когут 1 дол.,

Савчук 2 дол., Т. Тативби 2

дола, М. Керч 1 дол., М. Білі-

ська 1 дол., Т. Барий 1\$50,

П. Гавриш 3 дол., В. Горій 1

дола, І. Наваляка 1 дол., М.

Мірушак 1 дол., П. Дурдир 1

дола, А. Маркетинг 50 шит., М.

Вісінський 2 дол., М. Васи-

левська 1 дол., др. Скегар 2

дола, П. Сім 1 дол., В. Барий

1 дол., О. Хитрий 1 дол., М.

Гарас 5 дол., Д. Бой 2 дол.,

С. Пушак 1 дол., Н. Голос 1

дола, Ф. Лобезний 2 дол., Д.

Мілазак 2 дол., Г. Крайний 5

дола, М. Турко 1 дол., І. Кошур

2 дола, М. Гнатів 1 дол., Т. Со-

вй 1 дол., М. Андрушко 1 дол.,

А. Савка 4 дол., Е. Бутковсь-

кий 1 дол., І. Целічка 3 дол.,

К. Романів 2 дол., — Разом

\$319.68.

БРУКЛІН, Н. Й.

Збірка на читальню.

На читальню Просвіти в Лі-

твінській королівській зложині

вруки надписаного, котрий

виправ збірку до крані: С. Ст-

фанчук 10 дол., С. Балич 10

дола, А. Рашинський 10 дол., В.

Рашинський 10 дол., В. Ра-

шнєва 10 дол., Т. Пили-

чук 5 дол., С. Кипсаль 5 дол.,

М. Старецький 1 дол., — Разом

62 долари.

В. Нарєча.

Остан Вішня.

НІМЕЦЬКЕ СЕЛО.

Нічого я тут, братця, не до-

полюю, ніж оце біля мене село,

чи не село.

Дворів може з двадцятьма

над озерам.

Хазі, безперечно, хлібороб-

ствують, бо, бачу, ідуть з па-

гулами на поле, возять сіно, і-

дуть, велосипеди з косами, з

граблями. Дівчат кудись ід-

уть за сапачками.

Очевидно, як і не справля-

ється німецьке село, то присла-

ло.

Я не знаю, чи буде життя в

цьому прирідку типовим узаг-

альним для селянського німецького

життя, через те боюся узагаль-

нювати його.

А так, коли хочете, розскажу,

що воно тут робиться.

Живуть тихо. Ні пісень дів-

чатих не чути, ні парубочьих

виспівів.

Воріт, вимазаних дотемом, не

бачив, хоч дивитися в кожну

дворіт так, що вже порів-6 во-

рота помилити.

Принішли машини дотемом, я

ти показав, як у нас на Украї-